

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ingr. M.T.**, zastoupeného JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem AK Michálkovická 108, Ostrava-Slezská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2012, **o výši invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2012, **se zrušuje a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokátky **ve výši 4.719,- Kč** ve lhůtě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o zvýšení invalidního důchodu.

[2] Žalobce v zastoupení advokáta podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Poukázal na skutečnost, že žalovaná mu rozhodnutím ze dne 24.2.2012 snížila invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Vzhledem k tomu, že podal námitky po uplynutí stanovené lhůty, byly mu tyto jako opožděné zamítnuty dne 12.6.2012. Žalobce proto podal dne 3.8.2012 novou žádost o změnu výše invalidního důchodu, neboť má zato, že je nadále osobou s invaliditou třetího stupně. Posouzení správního orgánu, že jeho pracovní schopnosti v souvislosti s pracovním úrazem ze dne 31.7.2007 poklesla jen o 35% není objektivní. Poukázal na faktickou ztrátu zraku jednoho oka a závažnější poruchy zrakových funkcí na druhém oku. Ke zlepšení zdravotního stavu nedošlo. Je absolventem vysoké školy technického směru a trvalé poškození zraku je pro výkon pracovní činnosti v daném oboru kontraindikací. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

[3] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě nezpochybnila zákonnost rozhodnutí a vzhledem k tomu, že v dané věci se jedná o řízení nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, navrhla k důkazu vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise MPSV ČR, která znovu kompletně, dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce. U jednání soudu dne 4.12.2013 navrhla zrušit napadené rozhodnutí a věc ji vrátit k dalšímu řízení s ohledem na výsledky dokazování.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí čj. X ze dne 16.10.2012 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 27.11.2012, dle kterého účastník řízení je invalidní dle § 39 odst. 2, písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 6.d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

[5] Rozhodnutím ze dne 16.10.2012 byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 1.10.2012 je podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp účastník řízení nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

[6] Lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 1.10.2012 byl zdravotní stav žalobce hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou je poškození obou očí, funkčně odpovídající střední slabozrakosti, posudkově hodnoceno dle kapitoly VII, položka 1.b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 30% a s ohledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšeno dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky o 5 % na celkových 35 %.

[7] V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav dne 27.11.2012 vyhodnocen jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 35% dle kap. VII, položky 6.d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s rozhodujícím onemocněním poúrazové poruchy zraku – praktická slepota pravého oka a střední slabozrakost levého oka.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 11.4.2013, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný stavem po pracovním úraze dne 31.7.2007 – popálením tekutým kovem, a to popálením spojivek III. st., rohovek I.-II.st., obličej, krku, přední strany trupu, levé horní končetiny a pravého předloktí I.-III. st. 16%, II.st. 14%, I.st. 1% a otřesem mozku. Žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.12.2012 nebyl schopen práce fyzicky náročné, v prostředí prašném dráždicím oko, s nároky na dobré a prostorové vidění, dobrou rozlišovací schopnost na blízko i na dálku. Je schopen práce pouze fyzicky nenáročné, za dobrého osvětlení, s výše uvedeným omezením. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po popálení tekutým kovem dne 31.7.2007, kdy došlo zejména k popálení spojivek III. st., rohovek I.-II. st., stav si vyžádal opakované oční operace a transplantace rohovek. V současné době je vidění pravého oka v úrovni cca praktické nevidomosti, levého oka v úrovni rozhraní lehké až střední slabozrakosti. Vidění kolísá v závislosti na léčbě a stavu. Jedná se o těžké, vleklé postižení obou očí, částečně vzdorující léčbě a trvale poškozující funkci obou očí. Stav odpovídal příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole VII, položce 6, písm. d), kdy z rozmezí 35-50% stanoví posudková komise MPSV horní hranici rozmezí 50% s přihlédnutím, jak k omezení zrakových funkcí, tak nutné trvající léčbě (lokální terapie, systémová imunosupresivní terapie). Žalobce je významně omezen v pracovní schopnosti a pracovním uplatnění. Je schopen vykonávat práci jen s podstatně menšími nároky na smyslové i tělesné schopnosti, avšak jeho schopnost rekvalifikace je do jisté míry zachována, když je schopen využít dosavadní dosažené vzdělání jen v omezené míře. Nejedná se o výkon zaměstnání jen za zcela mimořádných podmínek, nejedná se o praktickou ani úplnou nevidomost obou očí. Poruchu vidění levého oka dosud nelze dostatečně zlepšit brýlovou korekcí. Datum vzniku invalidity druhého stupně stanovila PK na datum zániku invalidity třetího stupně, tj. na 18.1.2012, neboť z funkčního hlediska se již od této doby stav podstatně nemění. Jedná se o invaliditu druhého stupně pro následky úraze ze dne 31.7.2007. Posudková komise hodnotila odlišně oproti lékaři OSSZ a ČSSZ, neboť považuje funkční postižení s nutností trvalé léčby za významný a dosahující až 50% poklesu pracovní schopnosti. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., následkem úraze ze dne 31.7.2007. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Vznik invalidity je dnem 18.1.2012.

[9] Dle posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Brně ze dne 2.9.2013, která

invaliditu hodnotila rovněž k žádosti zdejšího soudu, se u žalobce jedná o stav po popálení tekutým kovem dne 31.7.2007 (pracovní úraz) – popálení spojivek II. stupně, rohovek I.-II.st. stp. transplantaci obou rohovek (2007 a 2010), stp. operaci katarakty vpravo, stav po plastice obou horních víček, praktická slepota okna pravého, střední slabozrakost oka levého, popálení obličeje, krku, přední strany trupu, levé horní končetiny a pravého předloží I.-III.st a stp. otřesu mozku. Stran popálení očí byly v rámci léčby provedené četné a opakované operační zákroky, zejména transplantace rohovek v letech 2007 a 2010, úprava víček, operace šedého zákalu vpravo. Na pravém oku došlo k rejekci transplantátu, zrak pravého okna se v průběhu doby výrazně snížil. Žalobce aplikuje dlouhodobě lokální terapii do obou očí, celkově je zavedena imunosupresivní terapie. Žalobce byl uznán plně invalidním v 4/2008, v 1/2012 byla invalidita III. stupně snížena na invaliditu I. stupně. V rámci žádosti žalobce o přiznání invalidity III. stupně byl jeho zdravotní stav znovu posouzen na OSSZ v 10/2012 s výsledkem, že nadále odpovídá invaliditě I. stupně. Tuto skutečnost potvrdilo i námitkové řízení z 11/2012. K datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 14.12.2012 byl u žalobce prokázán stav po transplantaci rohovek obou očí po popálení z r. 2007 a 2010, s nepříznivým stavem po transplantaci rohovky vpravo, kde dlouhodobě přítomen defekt rohovky s četnou povrchovou i hlubokou vaskularizací a se snížením zrakové ostrosti pravého okna do pásma praktické slepoty. Stav levého oka po provedené transplantaci rohovky byl uspokojivý s úrovní vidění v pásmu střední slabozrakosti. Nitrooční tenze obou očí byla dlouhodobě zcela v normě. Zavedenou medikaci lokální i celkovou imunosupresivní toleroval žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dobře. Stav po popáleních ostatních částí těla byl zhojen, bez přítomnosti funkčně významné poruchy. Výše uvedený stav obou očí odpovídal těžkému oboustrannému očnímu postižení, které zejména vpravo vzdorovalo zavedené léčbě a trvale poškozovalo funkce očí – vpravo na úroveň praktické slepoty, vlevo na úroveň střední slabozrakosti. Nejednalo se o oboustrannou těžkou slabozrakost obou očí, neboť stav vidění levého odpovídal střední slabozrakosti, nikoliv slabozrakosti těžké. Nejednalo se ani o oboustrannou praktickou nevidomost, neboť úroveň vidění oka levého se pohybovala v pásmu střední slabozrakosti, nikoliv v pásmu praktické nevidomosti. Praktické nevidomosti odpovídal stav vidění pouze na oku pravém. Při vyšetření dne 27.3.2013 konstatován stabilní stav obou rohovek, při další kontrole bude probrána možnost opakované keratoplastiky oka pravého – nejedná se tedy o provedení operačního zákroku v bezprostřední časové blízkosti k datu vydání napadeného rozhodnutí. Plánovaný operační zákrok není posudkově rozhodný, neboť rozhodným je funkční stav oka, který byl ze strany PK MPSV Brno zhodnocen. Vzestup krevního tlaku byl řešen úpravou imunosupresivní medikace. U žalobce šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo těžké, léčení vzdorující postižení obou očí – léčení vzdorující postižení prokázáno vpravo, vlevo stabilizovaný stav, trvale poškozující funkci očí do pásma praktické slepoty vpravo a střední slabozrakosti vlevo. Pokles pracovní schopnosti žalobce posudková komise hodnotila dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1.1.2010 podle kapitoly VII, položky 6d) ve výši 50% (rozpětí 35-50%). S ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti byla zvolena horní hranice rozpětí. Dnem vzniku invalidity je 18.1.2012 – tedy den snížení invalidity III. stupně, neboť funkční stav obou očí hodnocen invaliditou II. stupně již odpovídal. Jedná se o invaliditu II. stupně dle platné legislativy. Invalidita je v souvislosti s úrazem

ze dne 31.7.2007. S uvedeným zdravotním stavem byl žalobce schopen vykonávat výtěžnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na smyslové schopnosti. Posudková komise MPSV ČR Brno stanoví na rozdíl od lékaře OSSZ i námitkového řízení, ale ve shodě s PK MPSV ČR Ostrava vyšší procentní pokles pracovní schopnosti, a to s ohledem na prokázaný funkční stav obou očí.

[10] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2012 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 16.10.2012 o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 1.10.2012 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 27.11.2012 vypracovaný v řízení o námitkách, rozhodnutí posudkových komisí MPSV v Ostravě a Brně ze dnů 11.4.2013 a 2.9.2013.

[11] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 35%, přičemž lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná byl hodnocen v míře 30% dle kapitoly VII, položky 1.b dle přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. s navýšením o 5% dle § 3 cit. vyhlášky a v řízení o námitkách lékařem žalované byl pokles stanoven o 35% s posudkovým hodnocením rovněž dle kapitoly VII, ale položky 6.d) přílohy vyhl.č.359/2009Sb.

[12] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[13] Krajský soud nejdříve rekapituluje dosavadní řízení v důchodových nárocích žalobce. Žalobce podal žádost o plný invalidní důchod dne 21.4.2008. Zdravotní stav byl posouzen lékařem OSSZ v Karviné dne 28.5.2008 se závěrem, že žalobce je plně invalidní od 29.4.2008 s hodnocením dle kap. VII, odd. A, pol. 11.3. písm. b) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. s poklesem o 80% v souvislosti s úrazem ze dne 31.1.2007. Ve výsledku tohoto řízení byl přiznán plný invalidní důchod. Následně okresní správa sociálního zabezpečení dne 18.1.2012 provedla kontrolu invalidity se závěrem, že je již jen invalidním prvního stupně s posudkovým hodnocením dle kap. VII, pol. 1.b přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 35% (30+5). Žalovaná rozhodla dne 24.2.2012 o snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Z důvodu opožděně podaných námitek, nebylo ve správním řízení přezkoumáváno rozhodnutí ze dne 24.2.2012. Žalobce podal dne 3.8.2012 žádost o změnu výše invalidního důchodu. V dalším řízení okresní správa sociálního zabezpečení dne 1.10.2012 posoudila žalobce opět dle kap. VII, pol. 1.b. s poklesem pracovní schopnosti o 35% (30+5%) a dne 16.10.2012 žádost zamítla. K námitkám ze dne 22.10.2012 byl znovu hodnocen zdravotní stav žalovanou dne 27.11.2012 se závěrem, že je invalidní toliko v prvním stupni dle VII, pol. 6d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 35% a dne 14.12.2012 vydala rozhodnutí, které bylo předmětem tohoto soudního řízení.

[14] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a posléze i v Brně a tyto důkazy považuje soud za stěžejní. Obě posudkové komise podaly posudek vždy v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb. v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů očních, přičemž odborným členem komise byl vždy odborný lékař oftalmolog. Komise na základě odborných lékařských nálezů, a to jak nálezů z období před datem vydání napadeného rozhodnutí, tak i z nálezů po vydání napadeného rozhodnutí, dospěly ke shodnému závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce je nižší než 70%, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu třetího stupně. Posudkové komise hodnotily pokles pracovní schopnosti shodně s posudkovým lékařem žalované v námitkovém řízení dle kap. VII, položky 6.d přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb., avšak z možného rozmezí 35 – 50%, posudkové komise hodnotily v horní části rozpětí, oproti lékaři žalované, který hodnotil v dolní hranici. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. VII, položce 6, písmena d) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro *jiné poruchy a poškození oka, očí, těžké, vleklé formy, léčení vzdorující, trvale poškozující funkci obou očí, podle rozsahu omezení zrakových funkcí* a komise s odkazem na konkrétní lékařské zprávy a s odůvodněním v tomto rozsahu nejzávažnější onemocnění posoudily.

[15] Nutno konstatovat, že v dané věci bylo ve správním řízení zahájeno řízení k žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu, nejednalo se o řízení zahájené ex offo, ve kterém by došlo ke snížení stupně invalidity. Toto rozlišení má ve svém důsledku totiž vliv na náležitosti posudku posudkové komise, resp. na odůvodnění svého závěru. Přes uvedené, se však soud zabýval i otázkou, zda posudky jsou natolik přesně formulované a přesvědčivé i z hlediska posudkového posouzení oproti předcházejícímu období a dospěl k závěru, že je možné je považovat za úplné, přesvědčivé a vypovídající. Posudkové komise ve shodě s posudkovým lékařem žalované (v námitkovém řízení) dospěly k závěru, že u žalobce došlo ke stabilizaci (vlevo stav stabilizovaný). Pokud se týká námitky ohledně ztíženého pracovního uplatnění na trhu práce s ohledem na technické vzdělání, soud má zato, že tato námitka se promítla do určení procentní výše míry poklesu pracovní schopnosti, jestliže posudková komise horní hranici nabízeného rozpětí kapitoly VII, pol. 6 písm. d) přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. stanovila právě s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti (50%)

[16] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity třetího stupně je nutno prokázat pokles pracovních schopností alespoň o 70%, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze

žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního třetím stupněm, a v tomto směru žalobní námitka nebyla důvodná. U žalobce však v soudním řízení byl prokázán pokles pracovní schopnosti v míře 50 %, což je dostačující pro uznání invalidity druhé stupně. Vzhledem k uvedenému krajský soud zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Žalovaná sice správně vyhodnotila, že u žalobce se nejedná o invaliditu třetího stupně, ale nesprávně vyhodnotil otázku invalidity druhého stupně. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že u žalobce se od 18.1.2012 jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

[17] Úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení v souvislosti s právním zastoupením. Advokátka účtovala u jednání krajského soudu odměnu za poskytování právních služeb, za tři úkony + tři paušální částku. Byla přiznána odměna za požadované úkony (sepsání žaloby a účast u jednání ve dnech 15.7.2013 a 4.12.2013) dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky po 1.000,- Kč (§ 9 odst. 2, § 7 bod 3 vyhlášky) a dále 3x režijní paušál po 300,-Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhl.), **celkem 3.900,- Kč.**

[18] Dále advokátka prokázala, že je plátce daně z přidané hodnoty, proto byla částka 3.900,- Kč navýšena o **819,- Kč** (21 % DPH) na celkových **4.719,- Kč**. Neúspěšné žalované byla uložena povinnost zaplatit tuto částku ve lhůtě 60 dnů k rukám advokáta (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.)

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. prosince 2013

JUDr. Jana Záviská
Samosoudkyně